

Lavička

Občasník 1. stupně ZŠ Skřivany Ročník 2009/2010

Zvířátka v zoo

Jak se zvířátka pohádali o dárek

Jednoho dne ráno přišel do zoo dárek a na něm bylo napsáno „pro zvířátka“, a tak to přinesli zvířátkům. Když se zvířátka probudila, tak se podívala, co to je, ale pak vykřikl lev: „To je přeci dárek, vy hlupáci!“ „Když já už jsem dlouho nedostala dárek.“ „Já taky ne,“ odpověděla všechna zvířátka. A pak se pohádala o dárek. Nakonec se dohodla, že ten dárek bude mít zebra, protože je jediná dívka ze zoo. A taky je nejkrásnější.

Adéla Berná, 3. tř.

Opice

Radim Rovenský, 3. tř.

Támhle je teď opice,
vypadá jak čepice.
Opice teď vyskočila,
oči na mě vykulila.

Opičí život

Lucie Komárková, 3. tř.

Opice má ráda,
když sní banána.
Pak si schrupne do rána,
pak si dá zas banána.

Kdo je nejhezčí?

Hádalo se šest zvířátek: „Já jsem nejhezčí, protože mám nejdelší krk!“, vytahovala se žirafa. Opice vřeštila: „Já jsem nejhezčí. Koukněte se na můj úsměv.“ Zebra na to: „Nevíte, že proužky jsou letos v módě?“ Slon troubil: „Já mám nejhezčí nos!“ Lev zařval mocným hlasem: „Jsem nejhezčí král.“ Krokodýl všechny sežral: „Jsem nejhezčí. Jsem tady sám! Mňam.“

Anna Mansfeldová, 3. tř.

Zvířátka v ZOO

Kdesi v zoo žili lev, slon, zebra, žirafa a krokodýl. Každý z nich žil ve svém výběhu. Jednou začalo v noci v zoo hořet. Zvířátka se začala bát. „Co teď?“, říkalo si každé z nich. Zebra dostala nápad. Přeskočila svou ohradu a utíkala za žirafou. Ta naplnula svůj krk a otevřela výběh slonovi, který za pomoci krokodýla nabral vodu z jezírka a začal hasit. Pomáhala všechna zvířátka. Lev vyskočil na zeď a pomohutně začal řvát, aby jej uslyšeli lidé a přišli na pomoc. To se také stalo a společně se zvířátka zoo uhasili. Od té doby zůstali přáteli a v zoo žijí dodnes.

Jakub Hösch, 3. tř.

Žirafa má narozeniny

Jednoho dne měla žirafa narozeniny a když měla ty narozeniny, tak za ní přišla zebra a dala jí papírovou žirafu, pak za ní přišel slon a dal jí taky papírovou žirafu, pak za ní přišla opice a dala jí banán, pak za ní přišel lev a ten všem přinesl dort a žirafa byla moc a moc ráda.

Lucie Komárková, 3. tř.

Kdo je z nás nejdůležitější ?

Daleko v džungli žila zvířátka: lev, slon, zebra, opice, krokodýl a žirafa. Jednoho krásného dne se zvířátka začala se hádat o tom, kdo je z nich nejdůležitější. Lev řekl: „Já jsem z vás nejdůležitější, protože mám huňatou hřívu.“ „Ale já mám dlouhý krk“, řekla žirafa. „Ne, já, protože mám dlouhý chobot“, řekl zase slon. „Já jsem z vás nejdůležitější, protože umím lézt po stromech“, zakřičela opice. Ale krokodýl řekl: „Já mám velké zuby!“ „Já jsem zase krásně pruhovaná“, odpověděla zebra. Najednou opice uviděla lovce. Lev řekl: „Budeme bojovat!“ Slon troubil na chobot, krokodýl cvakal zuby, opice házela banány, lev ježil hřívu, zebra je honila po džungli a žirafa pomáhala. Společnými silami lovce zahnali. A zvířátka se už nikdy nehádala o tom, kdo je z nich nejdůležitější.

Jana Fráňová, 3. tř.

Zvířátka

Kateřina Jelinková, 3. tř.

Klokan ryje rýčem,
lev si kope s míčem.

Opice měla narozeniny

V zoologické zahradě měla opice velký den, protože slavila narozeniny. Přišla k ní žirafa a dala jí dva pytle banánů. O hodinu déle přišel krokodýl a donesl jí čtyři pytle banánů. Nakonec přišel lev, zebra i slon a od nich dostala banánový dort. Opice měla velkou radost z dortu a poprosila kamarády o pomoc při sfoukání svíček. Opice jim za pomoc při sfoukání svíček nabídla kousek dortu. Dort měli hned snědený a moc jim chutnal. Nakonec zjistili, že zapomněli nechat kousek dortu opičce, která slavila také narozeniny. Bylo jim to líto, a proto se rozhodli, že napraví, co pokazili. Hned druhý den po oslavě se sešli a upekli dort jen pro opičku. Opička zvířátkům poděkovala a hned se pustila do dortu. Měla radost, že zvířátka napravila to, co minulý den pokazila.

Radka Vejrová, 3. tř.

Jak krokodýla bolel zub

Jednou, když byl v zoo oběd, krokodýl rozkousl kost a začal ho bolet zub. „Au, to je bolest“, křičel krokodýl. „Jdi k doktorovi opičákovi“, radila mu z vedlejšího výběhu žirafa. Ale krokodýl se bál, že mu opičák zub vytrhne a krokodýla to bude bolet. Slon mu poradil, ať si na zub dává obklady z bylinek. Ale vůbec to nepomohlo. Nespál celou noc, až k ránu usnul s pootevřenou tlamou. Hodná žirafa, které bylo krokodýla líto, doběhla pro opičáka. Ten se připlížil ke krokodýlovi a opatrně mu uvázal na bolavý zub provázek. Druhý konec provázku uvázal ke kleci, potom mávl na lva. Ten zařval, krokodýl se lekl, trhl hlavou a zub byl venku.

Natálie Radová, 3. tř.

Jak se stal lev králem

Co je svět světem, zvířátka z údolí odjakživa žila spolu v klidu a v dobrém sousedství. Jak už to bývá, občas se sice pohádala kvůli nějaké hlouposti, ale pokaždé neshody mezi sebou vyřešila. Jednou někoho napadlo, že by bylo lepší, kdyby si mezi sebou vybrala jednoho, který by všechny spory spravedlivě rozsoudil. Dostala dobrý nápad, měla by si mezi sebou zvolit krále. Jak se řeklo, tak se stalo. První se přihlásil slon Bingo: „Já jsem největší a také i nejmocnější!“ „A co já?“, hlásila se žirafa, „já mám nejdelsí krk!“

Další se přihlásila opice Žofka, ale tu nikdo neposlouchal. Pruhovaná zebra by si také chtěla vyzkoušet funkci krále, ale je moc stydlivá. Jako poslední se přihlásil krokodýl Chňapík: „Já mám velmi silné zuby.“ V tom přišel lev Ardží a zařval hrozným hlasem. Všechna zvířátka se lekla a bylo rozhodnuto. Králem zvířat se stal lev Ardží. Zvířátka si žila spokojeně a bez dalších hádek.

Dominik Ouzký, 3. tř.

Nenadálá vánice Jana Fraňová, 3. tř.

Na stromě sedí opice,
pod stromem leží jepice,
za stromem leží tygřice.

A v tom přišla vánice!
Zvířátka jdou do střelnice.

A až přejde vánice,
vyskočí zas opice,
jepice a tygřice.

Co umí Luboš Janský, 3. tř.

Opice jsou velmi dobré,
na skákání výborné.
Skácou i přes stromy velké,
i přes vody hluboké.

Není zebra jako zebra
Lucie Oudrnická, 5. tř.

Zebra žije na přechodě,
nekoúše a nevoní,
je to zebra
PŘECHODNÍ!

Máme doma zebra
v jednom malém svetru,
ten svetr si ušila,
protože je šikula!

ZOO v Příbyslavi
Radim Dvořák, 5. tř.

V Příbyslavi v ZOO
bydlí bystrá kobyla,
obyčejně přespává
vedle býka Emila.

Emil se dnes nemyl,
kobyla to věděla,
naštvaně šla spát
vedle býka Lumíra.

ZOO
Nikola Žďárská, 5. tř.

V zoologické zahradě
opice běhají ladně po laně.
Vedle byly zebry,
všechny měly svetry.

Kousek dál byl roh
a v něm bahno,
bydlí tam hroch
jak jedno Brno.

Jak chtěli žirafu odvést do jiné Zoologické zahrady

Byla jednou jedna zoologická zahrada a v ní žilo hodně zvířátek. Jednou takhle odpoledne přišli z jiné ZOO a ptali se pana správce, jestli by jim neprodal žirafu. Pan správce souhlasil. Zvířátka to slyšela a hned začala vymýšlet, jak by žirafě pomohla. „Už to mám!“, vykřikl pejsek. Svolal si zvířátka k sobě a pošeptal jim svůj plán.

Druhý den ráno si přijeli pro žirafu. Pan správce je zavedl do výběhu. Žirafa nikde. Nikdo nechápal, kam mohla zmizet. Zdi výběhu jsou vysoké. Pán, který chtěl žirafu koupit, se rozzlobil. „Prohledáme celou zoologickou zahradu!“, rozkázal. Tak začali hledat. „Nejdřív se půjdeme podívat k tygrovi,“ řekl. U tygra žirafa nebyla. „Teď k zebře.“ Ani u zebry žirafa nebyla. „A u opic?“ Ani tam nebyla. „Ale už toho mám dost! Půjdeme ke lvovi!“ Ale ani tam žirafa není. Nakonec ji našli u slona. Zaplatil ji a odjel.

Se žirafou jako by se vytratil život. Byla smutná nejen zvířátka, ale i děti, které ZOO navštěvovaly. Měly ji rády, protože je vozila na dlouhém krku jako na skluzavce. Když pan správce viděl, jak je život v ZOO bez žirafy ubohý, zavolał pánovi, co ji koupil, zda by ji neprodal zpět. Pán souhlasil.

Druhý den si pro ni pan správce jel, když se žirafa vrátila, zvířátka byla ráda, že mají zpět svou kamarádku a děti, že se mají zase kde klouzat. A do ZOO se tak znovu vrátil život.

Luboš Jánský, 3. tř.

Návštěva

Sára Neumanová, 5. tř.

Máme doma malou zebrou,
volám na ni: „Alice!“

Jednou ji však navštívila
moje známá v Africe.

Od té doby Alice
požírám kytice.

A máme tu JARO...

Jaro
Adam Janáček

Rozkvétají květiny,
přilétají motýli.
U studánky radovánky,
navštívíme všechny Janky.

Jaro
Pavčina Hladíková

Na zahradě sedí zajíc
a kouše si velký krajíc.
Zapijí to mlíčkem,
baví se s králíčkem.

Zajíček
Vojtěch Vlček

Zajíček má košíček
plný vajíček.
Rozdává je z lásky,
protože rostou
sedmikrásky.
Červené jako
jahoda,
aby byla pohoda.

Velikonoce
David Tomas

Děda plete pomlázky,
zatahal mě za vlásky,
od teďka mě každý den,
vlásky tahá ten i ten.

Veselé jaro

Natálie
Stočasová

V zahrádce je
slepička,
veselá je
holčička.

Na nebi je
sluníčko,
daruj mi to
vajíčko.

Slepička
Lenka Myslivcová

Ta naše slepička
snesla bílá vajíčka.
Snesla taky červené?
Kdepak!
Vůbec!
Ne, ne, ne.

Slunce volá
David Demeter

Hola, hola –
slunce volá,
od rána až
do večera.
Na noc chodí
za les spát,
aby mohlo
ráno vstát.

Zajíček
Lenka Rychterová

Zajíček ušáček
měl plno vajíček.
A kohoutek
s hřebínkem,
kokrhá tam celý den.

A máme tu JARO...

Jaro
Adam Janáček

Rozkvétají květiny,
přilétají motýli.
U studánky radovánky,
navštívíme všechny Janky.

Jaro
Pavlina Hladíková

Na zahradě sedí zajíc
a kouše si velký krajíc.
Zapijí to mlíčkem,
bavi se s králíčkem.

Zajíček
Vojtěch Vlček

Zajíček má košíček
plný vajíček.
Rozdává je z lásky,
protože rostou
sedmikrásky.
Červené jako
jahoda,
aby byla pohoda.

Velikonoce
David Tomas

Děda plete pomlázky,
zatahal mě za vlásky,
od teďka mě každý den,
vlásky tahá ten i ten.

Veselé jaro

Natálie
Stočasová

V zahrádce je
slepička,
veselá je
holčička.

Na nebi je
sluníčko,
daruj mi to
vajíčko.

Slepička
Lenka Myslivcová

Ta naše slepička
snesla bílá vajíčka.
Snesla taky červené?
Kdepak!
Vůbec!
Ne, ne, ne.

Slunce volá
David Demeter

Hola, hola –
slunce volá,
od rána až
do večera.
Na noc chodí
za les spát,
aby mohlo
ráno vstát.

Zajíček
Lenka Rychterová

Zajíček ušáček
měl plno vajíček.
A kohoutek
s hřebínkem,
kokrhá tam celý den.

Jaro
Jiří Beneš

*Viděl jsem vránu,
která přiletěla
k ránu,
její vráně krákal,
že už jaro začalo.*

Přišlo jaro
Tomáš Čapek

*Na jaře se bazén stavi,
venku si hrají děti hravý.*

*Jaro teplo přineslo,
sníh a mráz si odneslo!*

*Teplo bývá celý den,
tak pojdte všechny děti ven!*

Začíná nám jaro

Kateřina
Vaničková

*Viděli jsme vránu,
přeletěla bránu.
Byla to brána,
od teplého jara,
které teď vidíme,
jak padá shora.*

Sluničko
Andrea Hrubá

*Sluničko svítí,
objímá kvítí,
louky kvetou,
plody zrají,
všichni se rádi mají!*

*Naši mili
plody čistí
a když je očistí,
louky hned poklidí!*

MOJE MAMINKA

Ke Dni matek děti napsaly svým maminkám milá přáníčka a každý svoji maminku popsal svýma dětskýma očima...

Moje maminka má zelené oči a hnědé vlasy a měří asi 160 cm. Pracuje v České pojišťovně. Moje maminka, když je doma, tak ráda vaří. Ráda jezdí na kole a hraje karty. Mamka nejraději nosí barevné věci. Mám ji moc rád.

Adam Janáček, 4. tř.

Moje maminka má hnědé oči, je vysoká asi 160 cm, vlasy má dlouhé klopátkám. Pracuje pod obecním úřadem. Ve volné chvíli jde na procházku. Hraje karty a sportuje na kole. Nejraději nosí barevné oblečení. Mám ji moc rád.

David Demeter, 4. tř.

Moje maminka není ani malá, ani velká, má černé vlasy a modré oči. Je pracovitá a pracuje jako botanička v CHKO Kolínsko. Je spravedlivá a pracovitá. Je ráda, když ji tatínek přinese kytku. Ráda jezdí do Tater, ale teď je ráda s mým bratrem Vlákem. Je moc hodná a mám ji rád.

Oldřich Forman, 4. tř.

Moje maminka je střední postavy a je středně velká. Mamka ráda pracuje a je dobrou dietní sestrou. Má krátké vlasy, větší nos a tmavé oči. Mamka ve volných chvílích dělá domácí a zahradní práce. Mamce sluší všechno, co nosí. Mamka je ráda s námi a radost jí dělá i maličkost. Stará se o nás a má nás ráda a já ji taky mám ráda.

Lenka Myslivcová, 4. tř.

Moje milá maminka je velká, má oči zelené, vlasy má černočervené. Moje maminka pracuje u obecního úřadu v Králíkách. Když má čas, tak se věnuje své zahrádce. Ráda vaří různá jídla. Ráda nosí černé šaty, moc jí to sluší. Je na nás moc a moc hodná.

Antonín Fiala, 4. tř.

Moje mamka je hodná, je trpělivá. Je docela velká. Má krátké vlasy a má je černé s červenými melíry. Pracovala na zámku v Ústavu sociální péče a tam vařila obědy. Mamka mi doma pomáhá – třeba když sekám. Je na mě hodná a navečer mně pomůže udělat domácí úkoly a pak si jde psát na počítač s přítelem, a nebo si s ním telefonuje. Mám ji rád.

Jiří Beneš, 4. tř.

Moje maminka je vysoká, má hnědé oči a hnědé vlasy. Maminka pracuje ve výrobě bižuterie. Moje maminka je hodná a šikovná. Ráda pěstuje květiny. Hodně jezdí se mnou na kole. Mamince sluší červená barva, nosí kalhoty a tričko s krátkým rukávem. Ráda je s tatínkou venku na zahradě. Mamce dělá radost, když ji nikdo nezlobí. Mám ji moc ráda.

Lenka Rychterová, 4. tř.

Moje maminka má postavu střední, oči hnědé a vlasy černé kudrnaté. Ráda pracuje v obchodech a teď pracuje v Hrušce. Ráda chodí na plesy a na zábavu. Maminka je hodná a milá. Moc ráda se mnou hraje vybíjenou a badminton. Maminka je ráda s naší rodinou a s našimi zvířátky. Mamince udělá radost, když ji udělám něco z keramiky a nebo z výtvarné výchovy.

Martin Špáta, 4. tř.

Moje maminka je malá, má modré oči, vlasy má hnědoblonďaté po ramena a je štíhlá. Pracuje v Amcoru v kanceláři, kontroluje obaly. Nejvíce ji baví jezdit na kolečkových bruslích a také se ráda učí angličtinu. V práci nosí bílý plášť, doma ráda nosí tričko s krátkým rukávem, trikvrtáky nebo kalhoty. Dělá jí radost, když mám dobré známky ze školy i ZUŠ. Mám ji moc ráda.

Sabina Nováková, 4. tř.

Moje maminka není ani velká ani malá. Má modré oči a pěkné blondaté vlasy. Pracuje v mateřské škole, děti ji tam mají moc rády. Moje maminka je u těch nejmenších dětí. Doma ráda vaří, uklízí, utírá prach a sleduje televizní noviny, sportovní noviny a počasí. Maminka hraje volejbal, badminton, petang, pink ponk, mini golf, ráda jezdí na kole, chodí plavat. Maminka nosí sukně, halenky a svetry. Radost jí udělá, když přineseme se starším bratrem dobré známky.

Tomáš Čermák, 4. tř.

Moje maminka je téměř vysoká, má modré oči a krásné tmavé dlouhé vlasy, které jsou trochu zakroucené. Pracuje v Novém Bydžově v Torsu. Tam má na starost poštu, pokladnu a tak dále. Je moc hodná a milá, někdy se rozzlobí, ale vždy to myslí dobře. Je pracovitá a trochu starostlivá. Ve volném čase chodí do Bydžova na cvičení a na spinning. Ráda nosí fialovou barvu a moc jí sluší. Je ráda, když jí něco vyrobím. Mám ji moc ráda.

Natálie Stočesová, 4. tř.

Je moc krásná a šikovná a nesluší jí, když se mračí. Vlasy má hnědé a barví si je na žluto-fialovou, někdy i na žlutočervenou barvu. Oči má hnědé. Ráda se barví a češe a když zrovna nikam nejde, tak jí barví bráchové. Pracuje jako zlatnice, teď hodně pracuje, vždy večer, až když jdou děti spát. Ráda jezdí na výlety, ale teď skoro nikam nejedí, protože hlídá děti a já se jí někdy snažím pomoci. Sporty moc nedělá, ale občas si zakope s malými klukama. Někdy když jdeme do Rychnova u Jablonce nad Nisou, tak hraje s její sestrou Jájou volejbal v hale. Ráda nosí to, co jí bráchové vyberou nebo i já. Sluší jí úplně všechno, protože je to ta nejhezčí maminka. Má ráda bonboniéru a rudé růže a tulipány. Nejraději má strejdu Honzu, své syny a mě.

Lukáš Budina, 4. tř.

Moje maminka je velká, oči má modré, vlasy má hnědočerné. Maminka chodí do práce v Novém Bydžově – výroba bižuterie. Když má volný čas, tak se se mnou a s Kubou hraje na pisku. Ráda hraje mimigolf. Nosí červené šaty – moc jí to sluší. Je moc krásná. Je na nás hodná.

David Tomas, 4. tř.

Moje maminka má modré oči, krátké blond^{áté} vlasy s melíry, je docela malá a má pěknou postavu. Má moc hezkou práci, je zdravotní sestřička, která jezdí za pacienty až do jejich domu. Je hodná, pracovitá, ale umí se i rozzlobit. Nejraději se věnuje mně a Tomášovi, psům co máme doma, ale je často i na zahradce a tam se stará o různé květiny a rostliny. Ráda hraje volejbal a ráda jezdí na kole. Hodně jí sluší šaty, které si obléká na nějaké kulturní akce. Nejvíce jí dělá radost, když já mám na kolečkových bruslích chrániče na ruce, taky jí dělají radost naši psi.

Ps: Mám ji moc rád.

Vojta Vlček, 4. tř.

Moje maminka je velká. Maminka pracuje v salaši, ale teď nepracuje, protože byla na operaci karpálů. Moje maminka je moc hodná, ale občas se rozzlobí. Mamka se hlavně dívá v televizi na černobílé filmy. Moje maminka nesportuje. Ve volných chvílích pracuje na zahradě nebo pomáhá tatínkovi s traktorem. Nosí tepláky nebo sukni. Mamka je ráda sama. Radost jí udělá, když ji udělám něco srandovního. Mám ji moc ráda.

Monika Krátká, 4. tř.

Moje maminka má tmavé oči, černé vlasy s červenými melíry a také se ličí. Líbí se mi její styl oblékání. Je hodná, krásná, obětavá a šikovná. Ráda vaří, má ráda květiny a někdy se jede podívat na výstavu sukulentů. Jezdila na soutěže se SDH a teď jezdí jen jako náhradník, když jim někdo chybí. Ráda jezdí na kole, má ráda dovolenou na Slovensku a ráda jezdí s rodinou a i s přáteli na výlety. Pracuje na finančním úřadě v Hradci Králové a na jaře je ráda na zahradě. Také je milá, pozorná a ráda si někam zajde s přáteli. Jezdila na cvičení PILATES a teď jezdí na aerobic. Ráda se mnou jezdí na hory lyžovat. Radost jí udělá, když dostane třeba ode mne keramický výrobek nebo přáníčko. Mám ji moc ráda.

Kateřina Vaničková, 4. tř.

Moje maminka je středně velká a je hubená. Ráda nosí pohodlné věci a sluší jí všechno. Je hodně pracovitá a dobře se o nás stará. Maminka je na mateřské. Má krásné hnědé a blond^{atohnědé} vlasy, má krátké vlasy. Chodí cvičit a ráda jezdí na kolečkových bruslích. Udělá jí radost, když ji něco vyrobíme. Maminka je s námi moc ráda. Ve volných chvílích si čte a dělá domácí práce. Moji maminku mám moc ráda.

Aneta Kvačková, 4. tř.

Moje maminka je vysoká, silnější, červenovlasá, pěkná, milá a má modré oči, velmi ráda pracuje na zahrádce. Její záliba je vyšívání. Pracuje v soukromí. Muži a ženy k ní chodí na masáže, manikúru a pedikúru. Je velmi hodná a pracovitá. Udělá jí radost, když jí něco přinesu z keramiky. I když někdy na mě křičí, mám ji přesto rád.

Lukáš Krejčí, 4. tř.

Moje mamka je velká. Vlasy má krátké s melírky. Oči má zelenomodré. Pracuje v Impressu. Ve volných chvílích chodí na cvičení, angličtinu, spinning, jógu, jezdí na kole a někdy chodí na procházku se psem. Je pracovitá a někdy se mnou hraje hry. Doma nosí kalhoty a tričko. Do práce nosí rifle a tričko. Mám ji ráda.

Pavlaína Hladíková, 4. tř.

Moje mamka se o mě stará jako o jedináčka, i když jsem čtvrtý člen rodiny. Mamka + tatka + Iva + Eliška = celá naše rodina.

Když mám večer nebo v noci při bouřce strach, vytáhne ze skříně deku, přikryje nás celé i hlavu a rozsvítí lampičku a kde to prosvítá, tam povídá o hvězdách. Moje mamka je krásná, má hnědé oči, je rychlá, starostlivá, milá a nejhodnější maminka na světě. A za to jí dám velkou pusu! A mám ji moc a moc ráda!

Eliška Hrdličková, 2. tř.

Ráno vstanu a maminka mi připraví snídani. Proto ji mám tak rád. Večer jdu spát a maminka mi přečte pohádku. Pořád říká, že nikdy nelže. A je velmi milá.

Vladislav Bajer, 2. tř.

Moje mamka je hezká, hodná, statečná. Líbí se mi na ní její černé vlasy, sedí se mnou, když dělám úkoly, je chytrá, se vším mi pomáhá.

David Hanuš, 2. tř.

Má matička drahá,
má mě hodně ráda,
natrhám ji hodně květin,
kopretiny, tulipány
a proto mě ráda má
Sabína Nováková, 4. tř.

Matičko, matičko,
jsi sladká jako jablíčko,
jsi usměvavá jako sluníčko,
křičíš jen maličko,
ty moje matičko.
Lukáš Krejčí, 4. tř.

Moje milá matičko,
koupila mi jablíčko,
koupila mi dvě,
byla sladká obě dvě.
David Demeter, 4. tř.

Moje maminka hodňoučká
je jako usměvavá kytička.
Směje se jako sluníčko,
je to moje zlatičko.
Maminko, mám Tě rád!
Lukáš Budína, 4. tř.

Moje maminka malá,
veselá je z jara.
Má oči modré,
jako malé poupě.
Umi žehlit, umí prát,
dokonce i tancovat.
Je zdravotní sestřička,
pílná jako včelička.
Chodí na procházky každý den
a je pěkná jako sen.
Vojtěch Vlček, 4. tř.

Veselá má matička
nakrájela jablíčka,
byla tam i hvězdička.
Mám tě rád!
David Tomas, 4. tř.

Matička - kytička
je jako růžička.
Její oči září
jak ty hvězdy
na polštáři.
L. Myslivcová, 4. tř.

Moje milá matička
je jako paprsek sluníčka.
Má tvářičky červené,
jak malířem zdobené.
Vím, co bych ji chtěla dát,
radost a ji milovat.
K. Vaničková, 4. tř.

Moje milá matičko,
koupilas mi jablíčko,
koupilas mě rovnou dvě,
byla sladká obě dvě.
Adam Janáček, 4. tř.

Moje maminka má tvářičky
jako dvě rozkvetlé růžičky.
Když začne jaro hrát,
začíná tancovat.
Je krásná a voňavá
jako ta poupata.
Natalie Stočesová, 4. tř.

VERŠOVÁNKY

Myši v Litomyšli

Když začnete oheň dmýchat,
naučte se **zamykat**.

Když **bydlíte** v Litomyšli,
mohou vám tam vlézt i **myši**.

Nachomýtnou se tu jenom,
potom jich přijde víc najednou.

My to víme, **my** to známe,
my si na ně políčíme.

Nikola Žďárská, 5. tř.

Na cestičce **kobyla** běží,
najednou tam kámen leží,

kobyla si běží dál,
někdo **by** se o ní bál.

A už leží na zemi!

„Tahle cesta je mi
nebezpečnou zemí!“

Tomáš Čapek, 5. tř.

Malý **syn** **sypal** **sýr**
za okýnko na papír.

Sýkorky ho uviděly,
za okýnko přiletěly
a svá bříška **nasytily**.

Syslovi se **sýr** nelíbí,
dá radši přednost obilí.

Patrik Žalský, 5. tř.

Smutný Vojta

Vojta začal **vzlykat**,
když venku se začalo **blýskat**.

Začalo ho bolet **lýtko**
a najednou našel **lýko**.

Pak si vzal **lyže**,
hory už jsou stále blíže.

Když najednou viděl **pelyněk**
a on věděl, že je to lék.

Mikuláš Frýda, 5. tř.

Ten pán musí **pykat**,
netopýra pořad chytat.
Ten kůň má velký **pysk**,
ale jezdit na něm je velký risk.
Na nebi se **třpytila** velká hvězda,
jak jsem ji viděla, na žebřík jsem si vlezla.
Pampeliška - ta se **chmýří**,
ale mamka - ta se **pýří**.
Mlýn umlel **pytel** mouky
a mamka upeče chleba a vdolky.

Kristýna Mojžíšová, 5. tř.

I když milá **kobyla**
patří mezi **dobytek**,
ráda líp **by** **bydlila**,
shání nový **příbytek**.
Býk nad tím jen kroutí hlavou,
hlavně, že má jesle s trávou.
Obyčejný byt je prima,
netrápí ho hlad a zima.

Koutníková Anna, 5. tř.

Budem **bydlit** v **příbytku**
a mít hodně **nábytku**
s plnou stájí **dobytku**.
A ten **bystrý** **dobytek**
spase hodně **bylinek**.
Byl tam **býk** i **kobyla**,
až tam žádná **nezbyla**.

Václav Smetana, 5. tř.

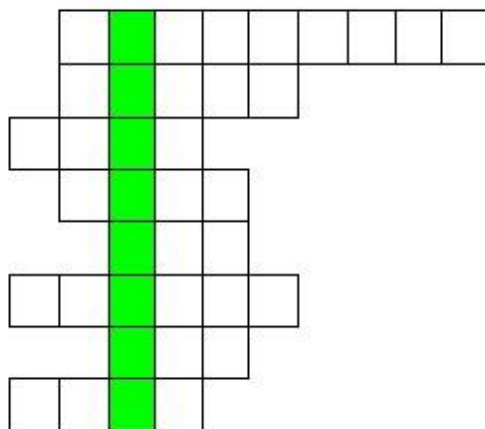
Kobyla a veverka

Kobyla šla parkem,
náhle vystřelí prakem.
V parku vidí veverku,
Která **bydlí** v **příbytku**.

Obyčejný bystrý býk řekl kobyle:
„Nech ji **být**!
Vezmi si **bylinu**,
bude ti líp.

Bordeová Iveta, 5. třída

Tajenky z hodin anglického jazyka:

Vánoce

Dům

Zvonek

Děti

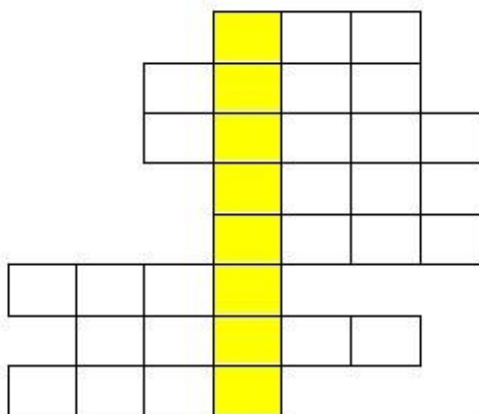
Táta

Oranžový

Ano

Nos

Petr Pražák, 5. třída

Krabice

Růžová

Zelená

Deset

Sloveso "mít"

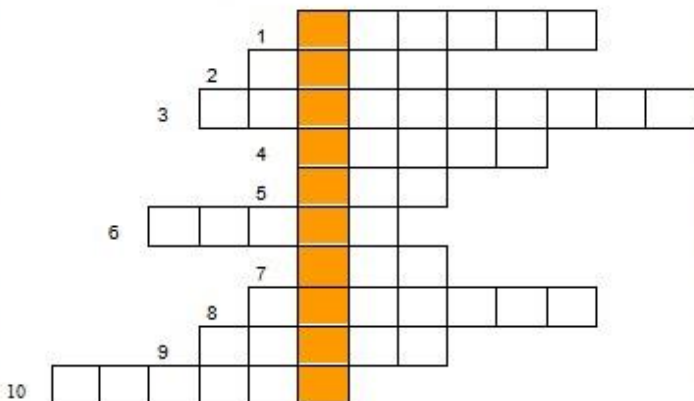
Hlava

Malý

Šedý

Patrik Žalský, 5. třída

Tajenka z hodin vlastivědy:

1. Název řeky, která se vlévá do Labe
2. Nejvyšší pohoří Evropy
3. Hlavní město Slovenska
4. Oblasti, kde je málo srážek a jsou tam travnatá území
5. Zkratka jména prvního československého prezidenta
6. Jméno jediné ženy na českém trůnu
7. Nejdelší řeka Slovenska
8. Příjmení české spisovatelky (napsala BABICKU)
9. Hlavní město Rakouska
10. Název světadílu, na kterém leží Česká republika

Zuzana Pappová, 5. tř.

Práce pro Vás připravili žáci 1. stupně
pod vedením svých vyučujících.
Časopis sestavily p. učitelky Jana
Videnská a Dana Fráňová.